

[Knud Jespersen.]

mod hele systemets dårlighed. Jeg synes bare ikke, det løser noget som helst yderligere at svække en svækket progression, og det vil jo ske, hvis man holder sig til de 90, der er foreslået som udskrivningsprocent.

Til dette skal jo også lægges, at de kommunale og indirekte skatter mere og mere virker usocialt, for at sige det venligt og meget mildt, og nu og da også kan virke direkte asocialt.

Det var altså ikke en sådan skattereform, vi havde forestillet os og slet ikke en, der var gjort afhængig af de uhyrlige nedskæringer, der ellers skal finde sted. Vi har tidligere i dette ting peget på, at med en effektiv kontrollov, hvor man kom til at beskatte al faktisk fortjeneste, var det gør ligt at opsøge store dele af skatteundragelserne og sikre, at de første 30.000 kr. pr. indkomsttæger blev skattefri. Vi har tillige dokumenteret, at man kunne slippe af med nogle af de indirekte skatter, f. eks. moms på fødevarer.

Nu står vi altså over for en skattereform, der vil medføre flere afgifter, højere moms uden i øvrigt at sætte ind hverken med kontrol eller andre ligningsforanstaltninger eller med en sanering af de store ekstraordinære afskrivningsbestemmelser. Hvis ikke dette undergår en mærkbar forandring — og det må man håbe på sker; det er jo lidt svært at forestille sig, at det bliver det samme folketings, der kommer til at tage anden behandling af denne sag — kan vi naturligvis ikke medvirke.

Må jeg så gøre et par bemærkninger til hr. Christophersen, der sagde, at man ville modvirke, at de sociale ydelser blev svækket af lønforhøjelser. Jeg har tidligere fra denne talerstol sagt, at så lang tid man undtager enhver stigning i skatter og afgifter fra dyrtidsreguleringen, burde dyrtidsportionerne gøres skattefri og det på en sådan måde, at de ikke greb ind over for de sociale sikringer, over for boligsikring m. v. Det kan man ordne meget enkelt og ligetil, hvis man vil. Men det, at man ikke har ordnet det, har jo medført, som hr. Christophersen siger, at der er skabt vrede og utilfredshed på arbejdspladserne, også med at lave mere overheadet.

Så må jeg vel også for mine synders skyld takke hr. Børge Johansen fra centrumdemokraterne. Det var en overordentlig god

karakteristik, der blev givet. Det tyder på, at hr. Børge Johansen ikke har befundet sig i helt den samme vindueskarm, som hr. Erhard Jakobsen i går.

Flygaard (DR):

De to lovforslag, vi i dag skal behandle, er jo udtryk for det behov, der er vokset frem for at få en skattereform, for at få en reform først og fremmest på indkomstskattens område.

Jeg skal først knytte nogle bemærkninger til problemerne omkring udskrivningsloven og skal derefter knytte nogle bemærkninger til de ligningsmæssige bestemmelser.

Som forslaget om ændring af udskrivningsloven er formuleret fra regeringens side, har man jo i højere grad bestræbt sig på at få et meget langt proportionalsskattestræk. Jeg tror nok, man ud fra mange synspunkter må foretrække at få en forholdsvis høj skattefri bundgrænse. Vi tror i høj grad, at dette problem vil løse mange spørgsmål omkring, skal vi sige ændringen i den disponible indkomst, når indkomsten stiger, der skal svares skat, og de sociale ydelser falder væk, så derfor har vi i hvert fald den forlodsindstilling til problemerne, at man måske i højere grad skulle prøve at finde en løsning i denne retning.

Må jeg i øvrigt med hensyn til denne ændring af udskrivningsloven sige, at vi vel også skal være en lille smule forsigtige. Hvis det er således, at vi igennem regler om reducerede fradrag får et for højt udskrivningsgrundlag, så kan man godt i første omgang sige, at man vil udskrive med forholdsvis små procenter, men samtidig har man jo også åbnet muligheden for, at man senere kan komme i den situation, at man udskriver med væsentlig større procenter.

Hvis vi skal se på det forslag, der er foresat med hensyn til ændring i de ligningsmæssige fradrag, vil jeg gerne først og fremmest gøre nogle bemærkninger omkring lønmodtagerfradraget og omkring rentefradraget.

Der er efter vor opfattelse først og fremmest et behov for, at man bevarer de fradrag for lønmodtagerne, der er erhvervs-mæssigt betinget, medens man fjerner de fradrag, der er, skal vi sige af mere skatte-teknisk karakter, de fradrag, der er præmiering for opsparing og lignende foranstaltninger.